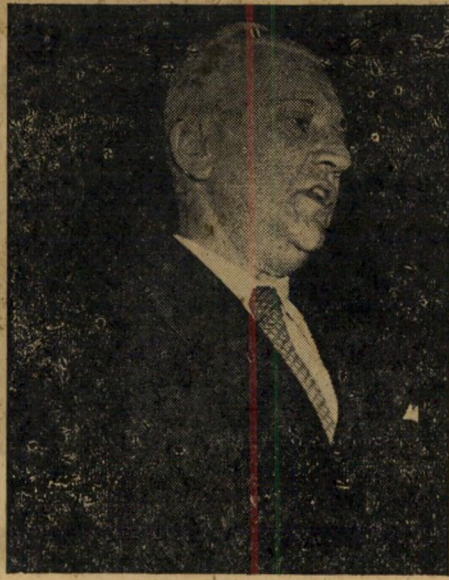




בנימין נחשוך, תלמיד תיאטרון
גב הוא חברתו



שולמית גלברד, פקידה
סופרים אינם מתנדבים



אירמה הלפרין, רב-חובל
חזקנים אשמים



מידד שיף, סופר
רמה תרבותית גבוהה

מירה אברך, 27, סופרת ידיעות אחרונות; חיים יעקב, 24, פקיד; יואל מגדלוביץ, 21, פקיד; יוסף בן-שלמה, 22, סטודנט; מרדכי סוקסנר, 19, חייל; איתן שזנהווי, 22, מודיק נוער בלשכת הנוער העירונית; פנחס בן-שאל, 18, תלמיד; מנחם ריובסקי, 27, חרט. לראש המושבעים נבחר שלום כהן. המועמדים שלא זקרו היו מגוונים ביותר: שני מוהלי בית ספר, לופאה, עובדים סוציאליים ועשרות צעירים מכל הסוגים.

חניך בית הספר הדרמטי של הקאמר, בלונז' די גבוה ויפה חואר, לשעבר איש פלמה. הוא לא היה עד שנבחר מבין הקהל, אלא הומן מראש על-ידי הקטיגור. המד: אין כל ספק כי רמתו הכללית של הנוער ירדה. שוב אין אותה רוח התנדבות, אדם המצליח למעול בכספים הוא חבר/חן, הרמה התרבותית ירדה, הגישה לבחורות חדלה להיות רומנטית ועדינה, הפכה גישה ישר לעניין.

תמיר: "מה דעתך על השתתפות הספורי-טאים הישראלים באולימפיאדה?"
העד: "הם... השתתפו."

אילם בעוד קו התקירה של הקטיגור היה מוכן מראש, היתה חקירתו הנגדית של הסניגור בלתי-צפויה, כאן בלס חוש ההומור של שני הפרקליטים ושל העד עצמו.

ליבסון: "הצגה יפה של התדגשות, אזני השחקן."
תמיר: "כבוד בית המשפט! אני מתנגד לנימה הזאת. היא מעליבה."
העד: "בכלל לא. ל'היפך' זאת מחמאה. אני עדיין לומד להיות שחקן."

העד גם היה מוכן ל'הודות כי הרמה התרבותית אינה, בכל זאת, כה נמוכה. הוא עצמו התמסר לתרבות והכיר צעירים לא מעטים כמותו. ואשר לפרשת הגנבים שהם חברה/מגים—

ליבסון: "האם יש להבין מדברך שאתה נמצא בחברה כזו שיש בה הרבה גנבים...?"
השאלה הסופית היתה אם הוא, העד, מאימין כי אילו עמדה המדינה באותו מצב ששרר ב-1947 היה הנוער מראה אתה התנדבות. התשובה: כן.
אחריו עלתה שולמית גלברד, בת 23, פקידה ממסלית, לשעבר חילת בפלמה וחברת

קיבוץ. אף היא הוסיפה כעד קטיגוריה. "אני מכירה היטב את אותם החוגים המסתובבים בקפה כסית בתל-אביב ועסרה בירושלים, הודיעה. "ואני רוצה לומר עליהם כמה מלים. הסופרים הצעירים המתהלכים במכונסים אמריקאיות ולובשים סדר גם במזג אוויר חם, חושבים שזו גבורה להראות עם תריסר בחורות בסרמיירה; הם מצאו להם אופנה חדשה בנידול זקנים ושפמים — אך מעולם לא יצאו למעברות לשוחח עם העולים החדשים. הסטודנטים יודעים רק להלחם בעד שר לימוד יותר נמוך ואינם מתעניינים ב'מלחמה בשחיתות או בשוק שחור. הנוער כסוף למפלגות, ונתן לזקנים להחליט ולקבוע 'כרצונם'."

הופעתה התקיפה של הבחורה עשתה רושם רב, דעותיה החותכות עוררו ויכוחים, בעיקר בקרב כמה בחורות ש'עמדו ליד הבמה. גישתו של ליבסון לעדה, הייתה יותר סניגורית, פחות גיטלמנית. הוא הפעיל גנדה את כל חיצוני האירונים.

ליבסון: "את מדברת בחקיפות נגד חוסר ה'התנדבות לעבודה ב'מעברות. האם את עצמך ניסית פעם ללכת למעברה?"
העדה: "לא אילו ה'ייתי הולכת למעברה היו מיד, שואלים אותי איזו מפלגה שלחה אותי, מה אני רוצה — בכלל... היו חושבים אותי למסוגנת."

ליבסון: "ואת גם חושבת, סטופרים ה'לובשים סודדים כשחם לך הם אנשים חסרי תרבות."
החקירה נסתיימה, הקטיגור מודיע על ה'עד השלישי והאחרון שלו: רב-חובל אירמה הלפרין. השם מעביר לחש באלים. הלפרין, גבר בעל קומה; כסוף שער, לבוש חליפה כחולה מתייצב בדוכן העדים.
תמיר: "אתה היית מייסדי ההגנה?"

מי שהגיב...
המשפט על הנוער היה המאורע שכינס מספר המשתתפים הגדול ביותר בתקופה האחרונה, מלבד כיו נוסף הפלמ"ח בגבעתי-ברנר. מספר הנוכחים בו היה גם מספר המבקרים הגדול ביותר שאולם ג'רונה (הגדול ביותר בארץ) ראה מאז הופעתו ה'פומבית הראשונה של מנחם בגין לפני ארבע שנים. ההגבות: לא היה תחילת עברי אחד שמצא לנחון לכי טוב עליו. לעומת זאת נתן קריין רדיו דמסק בעברית פרסומת רבה לכל הענין, קרא בשדורו את מודעת המשפט בציינו את מקום ותאריך הערכו. אלא שפרסום זה ניתן ב'אחור של יום, למחרת המשפט,

העד: "כן."
תמיר: "גם מייסדי ההגנה הלאומית?"
העד: "כן."
תמיר: "היית גם מפקדת של האגדה ה'עברית הראשונה?"
העד: "כן אזוני."

"אשמות המפלגות הרקובות!"

התשובות שניתנו עד כה בקול שקט ועיב-דתי פסקו, הלפרין פנה לקהל: "לפני ש'בני גמשיך הלאה, ברצוני לומר כי לדעתי, בני הגיל המבוגר הם שהיו צריכים לשבת על דוכן הנאשמים!" גם "הקהל, כנראה, ששב כמוהו; הוא מחא לו כף בחמימות."

תמיר: "האם אתה חושב שהנוער של היום נופל מן הדור הקודם בכונותו להת'נדבות?"

העד: "בלי כל ספק!"
תמיר: "גם אלה שבאילת?"
העד: "אפילו ש-לא תמצאו אלא בודדים שבאו מתוך נכונות להקרבה. רוב הבחורים היוצאים היום לאילת נוסעים לשם עם פנקס חשבונות במקום לב. שבבילס ש.ח.ל. (שרות חלוצי לישראל) אינו אלא שרות של חמש לירות."

ליבסון: "אתה מדבר על הדור הקודם כאילו כל בניו היו גיבורים ומתנדבים. ה'אינך חושב כי זוהי גישה של האב המסתכל על בנו ומתגעגע לימי זעוריו שלו, חוזר ומספר איך הכל היה יותר טוב בימים ההם?"

העד: "לא. בזמני, הנוער באמת הטביע את חותמו על כל החיים. היום הוא עבד נוצע של המפלגות."

ליבסון: "אבל בכל זאת תסכים אתי ש'הורים לרוב אומרים לילדיהם כי הם בצעיר'רותם היו יותר טובים."

העד: "כן... אבל הנוער של היום אינו אשם במצבו. האשמה בעיקר בנו, שחינכנו אותו, ובמפלגות — בכל המפלגות — ה'אנטי-פטריוטיות והרקובות!"

"מידד שיף! האדון מידד שיף מתבקש (המשך בעמוד 14)



רפאל מושיוב, חבר מ. פ. ת-א
נכונות להדריך



חיים חפר, משורר
נוער בלי השראה



יהודה גבאי, ספורטאי
בתי-ספר בלי ספורט



אפרים ריינר, חבר קבוץ
מפלגתיות ויישוב גבולות